

"Azt az utat keresd, amely beteljesüléssé avatja a halált!"

Sárgult, hulló falevelek, ködös, hűvös reggelek, félelem a közeledő téltől. Ilyenkor összel akaratlanul is a halált, az elmúlást juttatják eszünkbe. Mintha a *"halálos ősz"* a megsemmisülés hasonlata lenne. Ráadásként az egyház is a liturgikus év végére teszi a halottakról való megemlékezést. Nyilván pedagógiai megfontolásból, hogy legalább az őszi komor hangulat, a természet *"öregedése"* rávezessen mindannyiunkat életünk komolyságára. Tulajdonképpen ez ránk is fér, mert olyan furcsák tudunk lenni, olyan ellentmondásosan viszonyulunk a halálhoz, hogy az már-már nevetséges, de ugyanakkor szívszorító is.

Félünk a haláltól, de várjuk is. Beszélünk róla, de viccesen elűjtjük az élet, hamar napirendre térünk felette, azt gondoljuk, ó, hát az még odébb van, most vannak fontosabb dolgaink. Szívesen bebeszélnék magunknak, hogy ránk nem is vonatkozik. Szépen kiöltözve eljárunk a temetésekre is, szeretteink sírját igyekszünk gondosan rendben tartani, mert az úgy illik. Néha mellbe vág egy hozzátartozónk, barátunk, ismerősünk halála, elcsendesedünk, és nem találjuk helyünket nélküle. De ilyenkor is mintha inkább magunkat siratnánk, a hozzánk tartozó által hátrahagyott, betöltetlen űrt, azt, hogy most egyedül maradtunk. Arra nem is gondolunk, hogy minden haláleset az üdvösség sorskérdését villantja fel, azt, hogy mi, akik még kaptunk egy kis időesélyt, józanodjunk ki a földi élet mámorából, és döbbenjünk rá, milyen nagy a tétje ennek az életnek.

Emberi életünk halálhoz való viszonya lett az is, hogy könnyen beletemetkezünk az állandó tevékenységbe, a pénzkeresetbe, a szórakozásba vagy a művelődésnek álcázott elektronikus média-semmittevésbe. Máskor meg, amikor elkeseredünk, amikor semmi nem jön össze, amikor a part szakad, amikor eladósodtunk, amikor becsapott, akit nagyon szerettünk - egyenesen kívánjuk a halált. Bárcsak lenne mindennek vége. Ugyanígy kívánjuk embertársunk halálát is, ha az terhünkre van, ha elégünk van belőle, ha nem lehetünk mellette szabadok, ha nem tudjuk elképzeléseinket, vágyainkat az övével egyeztetni. Szörnyülködünk az újsághíreken, a televízió megrázó képein, de arról, hogy meghalunk, hogy erre készülni kell, hogy mi sem leszünk kivételek, nemigen szoktunk egymás között beszélgetni. Azt hiszem, a halál is a tabutémák sorát gyarapítja. Talán ezért jó november elsején, másodikán vagy egyáltalán ezekben a borongós őszi napokban a temetőket járni. Nem azért, hogy megrémüljünk, hogy félelmünkben még jobban becsukjuk lelki szemünket, hanem épp ellenkezőleg: hogy ráébredjünk a halál valóságára, hogy ne legyünk az élet rabszolgái.

Sokan bizonyára feltesszük a kérdést, hogy miért követi mindenszentek ünnepe a halottak napját?

Egyházunk ősrégi tanítása, hogy a földön élő, vagyis a küzdő, a tisztuló, vagyis a szenvedő és a már hazaérkezett, vagyis megdi-

Wass Albert: **Halál**

Én úgy képzelem el,
hogy a halál egy óriási nász,
legszentebb, legemberibb ölelés.
Nem fájdalom: fájdalom-felejtő.
Nem rém: rémeket elűző.
Több mint a Szépség,
több mint a Szerelem,
a Jóságnál is több:
Kegyelem.
Én úgy képzelem el,
ha egyszer oly nagy lesz a zaklatás
és akkorára nő a fájdalom,
hogy nem bírom tovább:
hozzám lép egy fehér ismerős,
szép csendesen lecsokolja a számat,
lefogja ezt a vergődő szívet,
és ennyit szól csak: elnémuljatok.
Erre megszűnik minden indulat.
Erre megszűnik minden fájdalom,
csak gondfelejtő békesség marad:
se könny, se vér, se akarat,
nem lesz már semmi sem.
Elhal a szívem dobbanása,
s végtelen álmok néma lánya
bűvös, tüzes csókjába zár.
Szeretóm lesz egy éjszakára
a széparcú Halál.

csöült egyház összetartozik. Ezt hisszük és valljuk, amikor a Hiszekegyben ezt imádkozzuk: hiszek a szentek közösségében. Ebből az következik, hogy szükségünk van egymás segítségére, és segítenünk is kell egymáson. Mert, ha meg vagyunk győződve arról, hogy a szentek

KIVONAT

a Helyi Tanács 2018 októberében tartott gyűlésének jegyzőkönyvéből

Lövéte Község Helyi Tanácsa 2018. október 29-én tartotta a havi gyűlést. Mihály János gyűlésvezető elnöklésével a jelen levő 12 tanácsos a következő napirendi pontokat vitatta meg, és hozott határozatokat:

1.) A 2018-as költségvetés III. negyedévi megvalósítását a hivatal könyvelője ismertette. Felsorolta a legfontosabb kiadásokat, amik ebben az időszakban voltak kifizetve:

- a pályázatok közbeszerzéseinek a lebonyolításához szükséges kiadások
- a község területrendezési tervének a készítésére
- a közvilágítás modernizálásának a részlete
- az utcák topós felmérésének a rendezésére
- a Közbirtokosság támogatásával készülő legeltetési üzemterv részletfizetése

A kérdésre, hogy mikor lesz kész az új területrendezési terv, a polgármester a jövő év első negyedévét említette. A napirendi pontot egyhangúlag megszavazták a tanácsosok.

2.) A költségvetés jelenlegi módosítás-tervezete inkább a költségvetés fejezetei közötti mozgásokra, átcsoportosításokra vonatkozik. Mivel a község jegyzője nyugdíjba vonult, a konyha szakácsnője pedig még egy évig betegnyugdíjas marad, valamint anyagi megtakarítás is van a kiadásoknál, így az ezekre a kiadásokra tervezett pénzeszettek megmaradtak, és más célokra lehet felhasználni. Javaslatok voltak a műfüves pályák és a Polgármesteri Hivatal épületének a felújításánál a közbeszerzések kiadásaira, valamint az úszótanfolyamokra járó gyerekek kiadásainak részleges fedezésére. A képviselők 12 igen szavazattal elfogadták a költségvetés módosítását.

3.) A munkaügyi ellenőrzés, valamint a megváltozott munkaügyi törvény előírásai következtében a Polgármesteri Hivatalnak is fel kellett újítania a személyzetnek az aktáit (doszárjait), valamint aktualizálni a hivatal belső rendszabályzatát. A tanácsosoknak nem volt ellenvetésük, elfogadták a napirendi pontban foglaltakat.

4.) Az egyesületek támogatására kiírt pályázat pénzkeretét a költségvetés módosításakor 15000 lejjel megemelte a tanács, majd a következőképpen javasolta szétosztásra a pályázó 6 egyesület között az erre a célra kinevezett 3 tagú bizottság:

- Lövétei Szülők Egyesülete	11.500 lej
- Kákvirág Egyesület	6.250 lej
- Lövétei Kiáltó Egyesület	3.000 lej
- Falusi Vendégszeretők Egyesület	2.000 lej
- Lövétei Sport Egyesület	9.000 lej
- Lövétei Önkéntes Tűzoltók Egyesülete	3.200 lej

Javaslat hangozott el, hogy a kultúrához közelebb álló személyből több kellene az elbíráló bizottságban.

A gyűlésen jelen levő tanácsosok 7 igen és 5 tartózkodással fogadták el az egyesületek támogatását a fenti felsorolás szerint.

5.) Lövéte Község Helyi Tanácsa egyöntetűen fogadta

el a költségvetésbe előirányzott pénz átutalását, valamint az együttműködési szerződést a Szent Gellért Alapítvánnyal, amely egész évben programokat, foglalkozásokat szervez a térség mozgássérült fiataljainak.

6.) Az év végi kulturális rendezvények (pityókabál, karácsonyi műsorok, ajándékok) támogatására javasolt 4000 lejt ellenvetés nélkül hagyta jóvá a képviselő testület.

7.) A kérések és más problémák között a következők tárgyalódtak meg:

a) Lázár Sándor kérése, amelyben egy dohányzó hely kialakításához kér területet a Tájház felé vezető utcából, hosszas pro és kontra véleményt váltott ki. Íme néhány közülük:

- lebontódik a vaslépcső, ami amúgy is a helyi tanács tudta és beleegyezése nélkül volt "megengedve" felépíteni. Így másabb arculata lenne az utcának.

- Ha jóváhagyódik, akkor a közeli bárók hasonló kéréseire lehet újra számítani.

- A szemetelés meggátolása, megfékezése érdekében más lépéseket kell tenni.

- Egy cég dohányzóhelyének a kialakítása nem az önkormányzat feladata és főleg nem a közterület odaadásával.

- Városokon is gyakran látni hasonló teraszokat, csak ott nem ilyen szűk a hely.

- Oktatás és gyerekeknek programok vannak a Könyvtárban, Tájházban... az erre vonatkozó törvények mennyire engedik meg az ottani működését.

- Közterületet csak egyszerűen kérésre odaadni nem is lehet, csakis hosszú távú bérlet útján.

Mindezek után a tanácsosok úgy egyeztek, hogy elnapolják a döntést. Először helyszínen megnézik, majd eldöntik, hogyan bírálják el a kérést.

b) Boldizsár János kérését, amiben pénzt kér egy hordozható légzőkészülék megvásárlására, valamint a betegségük által keletkezett kiadásokra, a tanács nem hagyta jóvá, mivel az erre a célra rendelkezésre álló pénzkeret nagyon kicsi. Amúgy sem lehet pénzt adni, inkább az eszközt megvásárolni és azt átadni. Eldöntödtött, hogy utána érdeklődnek, hogy a vöröskeresztnél, a Caritasnál vagy más segélyszervezetnél nem lehet-e ilyen készüléket beszerezni, esetleg kölcsönözni. A polgármester felajánlotta, az étkeztetésükben segít a konyhán keresztül, de az nem tetszett az érintetteknek.

c) Újra felvetődött az ötlet, hogy meg kellene kérdezni a Közbirtokosságot, hogy nem cserélnék-e el a jelenlegi épületüket a hivatal tulajdonában levő turisztikai épülettel.

d) Miklós István-féle birtok tulajdonosaival is beszélgetést kellene kezdeményezni a Kultúrotthon hátánál egy darab terület megvásárlására.

e) Megvitatódott a hegyen felállított kopjafák problémája, hogyan, kiknek a tudtával, beleegyezésével került egy családi megemlékező kopjafa a vallási hagyomány szempontjából fontos keresztfa mellé.

Megbízott jegyző,
Demeter Ida Emese

Hargita Megye Tanácsa is támogatja a plébánia külső felújítását

Sikeresen pályázott Hargita Megye Tanácsa egyház-támogatási programján a lövétei Római Katolikus Egyházközség. A nyertes pályázat kapcsán a 2018-as évben Hargita Megye Tanácsa 60.000 lejjel támogatja a plébánia épületének külső hőszigetelési munkálatait, illetve nyílászáróinak cseréjét. Az erről szóló finanszírozási szerződést október 31-én írta alá Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke és

László István plébános úr. A plébános úr köszönetét fejezte ki az elnök úrnak, hogy már évek óta figyelemmel kísérik az egyházak életét, és beruházási munkálatait anyagilag is támogatják.

A látogatás során ugyanakkor Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke megtekintette a felelős Magyar Kormány finanszírozásából épülő napközi épületét is, és ezen beruházás kapcsán is a megyei tanács támogatásáról biztosította az Egyházközséget.

Tódor Lóránd

Fotók forrása: Borboly Csaba facebook

Beszabadulás

Régi, berögzött szokás a településünkön, hogy ősszel, amikor már az emberek betakarították a terményeiket a mezőkről, akkor úgymond beszabadul a mező. A kint marad sarjú, termények, levelek (lapik) jó eleséget jelentenek a település kis és nagy jószágainak. Eddig nincs is semmi baj, kárba ne vesszen... egyék meg az állatok. A problémák ott kezdődnek, amikor a mezőkre, kaszálókra kihajtott állatok károkat okoznak. Ez elég gyakori jelenség. Meg lehet említeni a letört kerítéseket, a kitört vagy lerágott gyümölcsfacsemetéket. Ilyenkor rögtön felvetődik a kérdés, hogy kell ez nekünk? Az állattartó (aki a támogatások megszerzése érdekében jóval több állatot tart, mint amennyit törvényesen is ki tudna telelni, ellátni,) szentül meg van győződve, hogy kell... a károsultak pedig az ellenkezőjét állítják.

Felvetődik a magántulajdon védelme. Ki mondja azt, hogy arra a területre, amire az adód fizeted, ráemehet másnak az állata, kárt okozhat, és még csak meg sem kell térítse az okozott kárt. Biztosan állítom, hogy senki nem állíthat ilyent, mert törvénytelen, akár csak az egész beszabadulás. Mégis valakik megengedik... A legeltetésre vonatkozó törvény egyértelműen kimondja, hogy "az állatok az istállóból a

legelőre és a legelőről az istállóba mennek". Egyetlen szóval nem említik a magántulajdonban levő "beszabadult mezőt".

Külön említésre méltó az a tény is, hogy ez az időszak alatt majdnem felügyelet nélkül vannak, útonútfélen, akadályozzák a forgalmat, veszélyeztetik a közlekedők épségét. Sőt arra is van példa, hogy éjszakára is kint felejtik (szándékosan) a "beszabadult mezőn".

Az igazán felháborító dolgok ott tetőznek, amikor egy iskola területére, udvarára vagy a sportpályájára hajtják be az állatokat az emberek! Oda járnak a gyerekeink, unokáink, ott játszanak. A sportpálya esetében pedig a megye településeiről hetente jönnek sportolók, gyerekek, edzők, játékevezetők. Elgondolkodtató, hogy milyen jelzővel illetik a pályát, iskolát... Szégyen! Nem lehetünk ennyire egy szinten a marha hátsó felével.

Ha nem is jutott pár emberbe hely az öntudat számára, azok, akik igényesebbnek gondolják, érzik magukat, meg kell tegyék a kellő lépéseket, hogy ezen változtatni lehessen. Rakjuk helyére a dolgokat, még akkor is, ha ez nem vált ki örömujjongást némely embertársunkból.

Györgylőrincz Ernő

folytatás az első oldalról

már Istennél, a mennyországban vannak, kérhetjük a közbenjárásukat halottainkért, ugyanakkor pedig követhetjük példájukat az életszentségben. A szentek tehát **"ügyvédeink"** lehetnek, mint ahogy mi is sokat tehetünk elhunytainkért imádsággal, böjttel, alamizsnával. Ne feledkezzünk meg halottainkról. Mindenkinek vannak halottai, akár hívő, akár nem. A halottak napja emlékeztet, hogy nincs jogunk elfelejteni azokat, akik szerettek, és akiket szeretünk. Kötelességünk rajtuk segíteni nem csak azért, hogy lelkiismeretünket megnyugtassuk, hanem hogy mielőbb üdvözljenek. Amikor örök nyugodalmat kérünk Istentől, abban az is benne van, hogy Isten az, aki **"megnyugtatja"** az elhunytak lelkét, és Ő ad örök világosságot, amelyet egyébként a gyertyagyújtás, a világítás is jelképez.

A mindenszentek, halottak napi gyertyagyújtás

lelkünk égő mécsesét is szimbolizálja, amelyet nem fúj el a változandóság és enyészet szele. Sokkal kevesebben lennének lelki betegek, ha életünk örök célját észrevennénk, és nem a pillanatnyi álmaink után futkosnánk, hanem a mindent felülmúló boldogságot adó Istennel való találkozásra összpontosítanánk. Másként élnénk át az örömet és a csalódást, a halál nem jelentene számunkra ijesztő mumust, amitől félni és rettegni kell, jobban értékelnénk az ajándékba kapott időt, és jobban, hálásabban belekapaszkodnánk a gondviselő Isten szeretetébe. Éppen azért, mert a halál elkerülhetetlen, mert mindenkire érvényes, mert csak a halott nem hal meg - igyekezzünk úgy élni, hogy ne a halálé legyen az utolsó szó. Ahogy a dán filozófus, Hammarskjöld ajánlja: **"Ne keresd a halált, az majd rád talál. Azt az utat keresd, amely beteljesüléssé avatja a halált."**

Tódor Attila

Üres ház

Egyre gyakrabban elhangzik napjainkban a székelly falvakban, hogy: ez a ház is üres, az a ház is üres. Aztán az ember, ha netalán kiadó-házbéres házat keres, és feltérképezi a falut, akkor még több ház előke-rül, amelyre azt mondjuk, hogy üres.

Azt is sokszor lehet hallani bölcs emberek ajkáról, hogy az élet a legnagyobb tanítómester, amely könnyörtelenül szépre, jóra, de a szenvedésekre is megtanít. És ez így igaz, mert, amikor jönnek a megpróbáltatások, akkor döbben rá az ember, hogy azok a házak, amelyekről szoltunk, nem üres házak, hanem csak bizonyos ideje nem laknak benne, de egyik napról a másikra visszatérhetnek a lakók. Az igazi, fájó üres ház az a ház, amelyből szeretteink közül valaki örökre eltávozott közülünk.

Nap mint nap, lépten-nyomon úgy érzi az ember, hogy csak egy kis időre mentek el valahová, várod és várod, hogy holnap, talán holnapután betoppannak az ajtón, bármerre nézel a szobában, mindig az ő emlékükből botlasz, ha kihúzol egy fiókot, ott is jelen vannak, hiszen az ő életük, az ő kezük munkája tette ott-honossá a házat.

Sok nehézséggel találkozik az ember az életben, de az is nehéz pillanat (és azt hiszed, rád szakad az Ég), amikor a hároméves unokának, aki gondolkodás nélkül benyit a szobába, és megtorpanva az üres ágy előtt, csillogó szeméit rád szegezve megkérdezi: Hol van Mama? És te feleletet kell adjál, el kell mondjad neki, könnyeiddel küszködve, hogy a legszebb csillag az égen az Mama, és elment, hogy meglátogassa a már eltávozott szeretteinket.

Nem lehet elfelejteni, sokszor visszacseng a jószágos Albert atya néhány temetési prédikációja, amelyben elmondta, hogy nemhiába hívják a házastársak egyikét feleségnek (mondhatnánk feleségnek is),

mert, amikor egyik eltávozik örökre, a hátramaradt másik házastárs úgy érzi, mintha kettéhasították volna, és testének-lelkének felét elvesztette volna.

Sajnos, egyre gyakrabban öltjük magunkra a gyászruhát, már-már nem is tesszük el messze a szekrénybe, egyre többször szólal meg a lélekharang, egyre több új sírral bővül a lövétei temető, és olyan részeken, ahol talán többször átsétáltál, és csak üres kis füves rész volt, ott most egy frissen ásott sírhant áll, amely mellett te állsz, szívedben a bánattal, keserűséggel.

Igen, az üres ház gondolata mély nyomot hagy lelkünkben, és bármennyire próbáljuk az ürességet, az élet sebeit befoltozni, nem mindig sikerül, és nap mint nap visszatérő gondolat fog maradni, amellyel meg kell próbálnunk együtt élni.

"Van egy ország, ahova már oly sokan elmentek, ahova csak oda visz út, vissza sosem jönnek.

Ki itt maradt, szívét bánat járja.

Fájdalmas sóhaj száll az éjszakában.

Édesapa, gyere haza, kérlek!

Azt ígérted, nem maradsz soká.

Minden este sír az anyu érted,

olyan üres nélküled a ház.

Édesapa, gyere haza, kérlek!

Nincs, 'ki mondjon szép jó éjszakát.

Minden este sír az anyu érted,

Olyan üres nélküled a ház."

Bizony, az ember életévé válik, hogy egyik pillanatról a másikra úgy érzed, nem halaszthatod, indulnod kell a temető felé, és bár gyászos a temető, de eltávozott szeretteid közelségében enyhül a lelki fájdalom, a sok meg nem válaszolatlan kérdésre talán feleletet találsz, és így újra és újra fel tudod venni az élet keresztjét, és megpróbálsz cipelni panaszszó nélkül, de a ház ürességét nem pótolhatja semmi.

Lázár Béla

LEADER-es önkormányzati beruházás

Gondolom, sokak számára ismerős ez a vicc:

- Nagy, piros, és nehéz lenyelni. Mi az?
- Traktor.

Valahogy ilyen ez a pályázásos világ is, aminek keretében Lövete Község Önkormányzata a lövétei székhellyel rendelkező Homoród-Küküllő LEADER Egyesületnél több tárgyi eszközre is pályázott. Többek között egy traktorra is, mely, mint ma már látható, piros, de hogy az miként került az "asztalra", azaz mely az a folyamat, aminek a végén egy ilyen beruházás megtörténik, nézzünk egy rövid áttekintést.

Talán kezdjük ott, hogy mi is az a LEADER, mi is az a LEADER program? A szó egy francia mozaikszó, ami magyarra átfordítva annyit jelent: Közösségi kezdeményezés a vidék gazdasági fejlesztése érdekében, és ami egyben mára egy aluról felfelé építkező vidékfejlesztési modellt nötte ki magát. Ez a program az Európai Unióban 1991-től működik. Romániában az EU-hoz való csatlakozás révén vált elérhetővé ez a vidékfejlesztési modell és forrás, mely a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv (PNDR) részét képezi, és amely pénzügyi forrásként annak 5%-át kezeli. Országos szinten 239 ilyen egyesület működik, mint a fent említett Homoród-Küküllő LEADER Egyesület, melyek a forrást terület és lakosság alapján tudták lehívni a Nemzeti Vidékfejlesztési Tervből egy előre elkészített vidékfejlesztési stratégia segítségével. Mint arról már írtunk a Lövetei Kiáltó hasábjain, ennek a vidékfejlesztési tervnek - mely alapján az egyesülethez leadhatók pályázatok - az elkészítése 2015-ben kezdődött 15 község

és azok lakóinak, vállalkozásainak, önkormányzatainak és minden érdeklődő félnek a bevonásával, valamint a kivitelezése 2017 januárjában. Így a 2017 augusztusában meghirdetett pályázati kiírásra a településünk önkormányzata leadott egy pályázatot azzal a céllal, hogy a helyi közszolgáltatásokat javítsa új gépek és eszközök beszerzésének segítségével. Ennek a pályázatnak a részét képezte az a piros traktor, melyet többen is láthattak a falu között, de ezenkívül ezen pályázat segítségével vásárolták a piros 5 tonnás utánfutót, a kis szürke 600 kg-os utánfutót, az 5000 literes tartálykocsit (szippantó), egy 1,8 m széles traktor után köthető utcaseprőt, a traktor után függeszthető sósózót, a traktor segítségével működtethető ágdarálót, láncfűrész, motoros fűkaszát, valamint fűnyírógépet. Mára már mindenki láthatta ezeket az eszközöket működés, kipróbálás közben.

Ha nagyon szűkön nézzük is, ahhoz, hogy a fenti gépek megvásárlásra kerüljenek, az ötlet, a lehetőség megteremtése 2015-ben kezdődött, de ha csak egy picit bővítjük, akkor 2009-ben, ugyanis az előző programozási időszakban is működött LEADER egyesület homoródmási székhellyel, melynek részét képezte akkor is Lövete község.

A fenti kis történet is mutatja, hogy az eredmények nem egy ember munkájaként születnek, hanem több ember és közösség folyamatos együttműködésével, sok gondolat és energiafelhasználás szükséges ahhoz, hogy az a végén testet ölthessen.

Lázár László, H. K. LEADER Egyesület ügyvezetője

Fotók: Lázár László

Az igazat érteni, a szépet érezni, a jót gyakorolni kell

A cím idézet, amelynek mondanivalója az élet majd' minden területén alkalmazandó. Lenne.

Nos, hogy értjük-e, érezzük-e, gyakoroljuk-e magunkban mindennap a tudást, azt nem tudom, csak azt, hogy a motót választó Bolyai Matematika Csapatverseny benevezettjeiként idén is megmérettettük magunkat.

Szám szerint 9 négyfős csapattal indultunk a versenyen, harmadikos legkisebbséggel és a sort a nyolcadikosok zárták volna, ha idén már második alkalommal nem nevez be a mi kis tanítói csapatunk is a versenybe.

A gyerekcsapatok többsége középmezőnyben végzett, ennél előkelőbb helyet az egyik 3-os fiúcsapat ért el, akik Focimatek néven versenyeztek. Ők 15. helyezést értek el összességében, ami a vetélkedő résztvevőinek száma tekintetében jónak számít. Gratulálunk nekik és minden csapatunknak!

Ennél jobb helyet már csak a négytagú tanítói társaság ért el. Amikor kézhez kaptuk az eredményeket, viccesen úgy bölcsködtünk: "Mi vagyunk a legjobb matekesek az iskolában!☺"

Ha az iskolában nem is, de a Kárpát-medencei tanári 2. helyünk mégiscsak büszkeséggel töltött el bennünket. Ezzel a helyezéssel együtt jár, hogy meghívást kapott kis csapatunk a november 24-i országos döntőre, ahol már mindenképp büszkén fogjuk viselni a "Sósfejűek" csapatnevünket, hisz a kiírás óta erdélyi tanári csapat még nem volt döntős.

Ha történelmet nem is írtunk, egy jó mateksorozaton vagyunk túl, és a megtisztelő meghívást elfogadva méltó módon szeretnénk képviselni iskolánkat a budapesti Veres Péter Gimnázium falai közt is. Szurkoljatok hát Jucika, Mónika, Szilvia tanító néniknek és e sorok írójának!

Mag Ottilia, tanító

Fotók: Mag Ottilia

Szülőtovábbképző, avagy egy kis kikapcsolódás a sötét estékre

A Lövétei Szülők Egyesülete szervezésében egy előadássorozatot indítunk szülőknek, nagyszülőknek és jövődi szülőknek egyaránt olyan témákról, amelyek a gyereknevelést érintik, vagy egyszerűen érdeklődést váltanak ki a hallgatóságból. Ez havi egy előadást jelent, amelyet egy meghívott szakember fog tartani egy előre megjelölt témakörben.

Az előadásokat novemberben kezdjük, és első meghívottunk Miklós Csilla iskolapszichológus lesz, aki Fókuszban a gyermek! címmel tart előadást november 20-án du. 5 órai kezdettel. Helyszín a Községi Könyvtár, a belépés ingyenes.

Terveink szerint a decemberi előadást dr. Bíró Ibolya bőr- és nemgyógyász tartja Székelyudvarhelyről. Részletesebb tudnivalókról plakáton és a Lövétei Szülők Egyesülete facebook-oldalán fogjuk tájékoztatni az érdeklődőket.

Minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk!

András Mónika szervező

Úszástanfolyamról

Fotó: Mag Ottilia

A Lövétei Önkormányzat kezdeményezésével idén 20 lövétei kisiskolásnak esélye lett arra, hogy úszást tanuljon. Ehhez járul természetesen az a lelkes fogadtatás és támogatás, amelybe ez a kezdeményezés belesimulhat: az úszásra járó gyerekek szülői közössége egyhangúlag örült a felkínált lehetőségnek, és a rájuk eső anyagi költségeket szívesen vállalják.

Így hétfőnként egy-egy szülő meg az osztálytanító kíséretében úszni tanulhatnak a harmadikosok a székelyudvarhelyi Septimiában, három úszótanár irányításával. Nagy örömünkre a

Hargita Megyei Tanfelügyelőség pozitívan bírálta el azt a kérelmünket, hogy az osztály iskolai programját igazíthassuk az úszóedzések gördülékeny lebonyolításához.

Köszönjük a kezdeményezést! Bízunk abban, hogy hozzájárulunk ezáltal a gyerekeink harmonikusabb testi fejlődéséhez és abbéli készségeik kialakításához,

hogy majdani felnőttként bátrabb viszonyulásuk lehessen víz közeli helyzetekben.

Programunk egész az iskolai év végéig szól, így bizonyára a kedves olvasó "hall" még rólunk a gyerekek tollából.

Mag Ottilia
a 3. osztály tanítója

Iskola másként

2018. október 8. - 12. között zajlott az V-VIII. osztály idei Iskola másként hete. Íme néhány szemelvény a VI.-osok tollából:

"Kedves olvasó! (A. Sz.) Nemrég volt az Iskola másként hét, amire még hosszú ideig fogok emlékezni, mert nagyon sok élménynek voltunk részesei. Nekem talán a brassói utunk volt a kedvencem, de az összesről be fogok számolni. (M. Z.)

Hétfőn elindultunk Kirulysarkára. Hamar hátra is értünk. Amikor megérkeztünk, szabadott játszani, majd süttünk szalonnát és még sok mindent. (A. B.) Mi fociztunk, de voltak sokan, akik egy nagyon érdekes játékot játszottak. Nem nagyon értettem meg a lényegét, de nagyon élvezték, úgy, hogy biztosan jó volt. (M. Z.) Hallgattunk zenét, és fociztunk. Hazafelé mindenütt levágtunk az útról, és a szemétdombon megálltunk, ott válogattunk ezt-azt. (P. Á.)

Kedden ellátogatott hozzánk Kolozsi Szende, és mindenféle arcápolási tippet mutatott. Sok érdekes dolgot mesélt nekünk. Miután végeztünk, filmet néztünk, ami Szépség és a Szörnyeteg, no meg Charlie Chaplin volt. (T. K.)

A szerdai kirándulás volt a kedvencem. (M. A.) Buszos kirándulásra mentünk Brassóba. Az első úti cél a Bran kastély (Töröcsvár) volt (L. E.), ahol velem és a barátnőmmel, Ernivel csinált fényképeket két kínai. (K. B.) Utána az állatkertbe mentünk, majd maradt egy kis időnk a központot felfedezni. (L. E.) Hazafele hatalmas éneklés volt a buszon, szerintem mindenki jól érezte magát ezen a kiránduláson. (M. Z.)

Csütörtökön meglátogattuk a régi és az új malmot, nagyon érdekes volt a kettő összehasonlítva. (K. B.)

A sportnap pénteken volt, ahol mi, a lányok a VII. B-s lányokkal mértük össze kézilabda tudásunkat. A győzelem az övék volt, de senki sem bánkódott. (A.Sz.) De a fiúk nagyon ügyesek voltak, mert ők nyertek fociban. (K.B.)

A hét gyorsan eltelt, és minden visszatért a régi kerékvágásba. (A.Sz.)"

Anyakönyvi hírek - 2018. szeptember

Születések száma: 2

TÖRÖK ÁGNES, született 2018. szeptember 19-én, a TÖRÖK IMRE és TÖRÖK ENIKŐ, Lövete, 466. szám alatt lakó szülők gyermeke

PÉTER IZABELLA, született 2018. szeptember 12-én, a PÉTER ATTILA és PÉTER BLANKA-ENIKŐ, Lövete, 671. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

BÁLINT ZOLTÁN-ATTILA és SZABÓ IZABELLA

*Hibaigazítás a szeptemberi lapszámban a házassági rovatnál:
GYÖRGY ANDRÁS és MIKLÓS ENIKŐ

Őszinte részvétünket fejezzük ki a szeptemberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

EGYED LÁZÁR, Lövete, 790. szám, született 1933-ban
MIHÁLY GÁBOR, Lövete, 822. szám, született 1961-ben
GÁBOS IGNÁNC, Lövete, 283. szám, született 1928-ban
FERENCZ IGNÁCNÉ, született SATA JULIANNA, Lövete, 145. szám, született 1935-ben

TAMÁSI BÉLÁNÉ, született BEKE ÉVA, Lövete, 1105. szám, született 1938-ban

MIKLÓS SÁNDOR, Lövete, 221. szám, született 1973-ban

Régi arcok sárgult fényképeken

*Kelemen Etelka és Péter Margit a lövétei postahivatalban.
A képet Péter Mihály küldte be.*

György Emőke Halottak-napi attitűd

Gyertyaláng fénye áthatol a kínokon,
selyem krizantém pompázik a sírokon.
Keresztfát díszít halvány rózsaszál,
minden lélek ma kicsit visszazáll.
Hogy együtt legyen, hogy együtt legyünk,
ölelő csendben csak emlékezünk.
Mint nyári réten a szentjánosbogarak,
gyertyák százai fénylőn világítanak.
Megőrizve szerettünk emlékét,
imánkkal segítve pihenését.
Révedő szempár sírhantot bolygat,
reszkető kéz könnycseppet morzsolgat.

Eladó családi ház, Lövete, 226. szám
(Csató, Kelemen András-féle ingatlan).
Érdeklődni: Kelemen Sándor, telefon
0753812693.

Eladó segesvári lapos cserép, jó állapotban. Telefon: 0746 281013.

Vásárolnék 43-as számú férfi székelycsizmát. Telefon: 0746 281013.

Eladó asztali kályhához való inox tartály (füstcső melegíti a vizet). Telefon: 0735-501494.

18-27 év közötti fiatal férfiak ingyenes **Tűzoltó és polgárvédelmi altiszt képzésre** íratkozhatnak 2018. november 23-ig. Bővebb információt a www.isuharghita.ro címen, vagy a 0266-371657-es telefonon lehet kérni.

Székely humor

Mózsi bá' s Mari né' állandóan civakodtak. A helyzet odáig fajult, hogy Mózsi bá az asszonyt egy szép napon útra tette.
- Mi történt, Mózsi? - kérdi a szomszédja.
- Semmi erőst nagy dolog, csak Marival megosztozánk, s neki része a kapun küjel jutott.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga,
korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes,
Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet,
Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövete Község Helyi Tanácsa, Lövete Közbirtokossága, Lövetei Római Katolikus Plebánia,
Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövete Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853